

Türkü denince ZENNUBE, şarap
denince deee yalnız
ZENNUBE
Şarapları

TOPLUM

Alinteri, Göznuru, El emeğinin Savunucusu

Gaziantep'in yıllanmış
BURÇ
ŞARAPLARI

Yıl: 1 Sayı: 16 P.K. 47

Haftalık gazete

2 EYLÜL 1964

Çarşamba gün'eri çıkar

25 Kuruş

Amerikan düşmanlığı

Adalet Bakanı Sedat Çumralı, Hürriyet gazetesine verdiği bir demeçte şöyle demiştir:

«Amerikan aleyhtarlığını solcular tahrik etmektedirler. Aşırı solculara karşı Hükümet tedbir almaktadır»

Hükümet etmeyi bit pazarında çeket satmakla bir tutan düşünce böyle konuşabilir ancak... Türkiye de Amerikan aleyhtarlığı ve Amerikan düşmanlığının olduğu bir gerçektir şüphesiz. Ama bu, kendi kendine meydana gelen bir oluş değildir. Türkiye NATO'ya girdiği günden beri düşünen kafalarda Amerikan düşmanlığı başlamıştır. Sonra bu düşmanlık halka geçmiştir. Hal ka nasıl geçmiştir? Şöyle:

Türkiye'deki Amerikan askerleri bayrağımızı yırtmışlardır; kızlarımızı işgal etmişlerdir, çocuklarımızı öldürmüşlerdir, gözler önünde fuhuş yapmışlardır, kaçakçılıkla uğraşmışlardır.

Türkiye'deki Amerikan temsilcileri iğnemizden ipliğimize varın caya kadar her işimize karışmışlar; her işimize burunlarını sokmuşlardır. Tabii bu oluşlarda, Türk Hükümeti'nin (Devamı 4 de)

«Sen yaratıcı gücünden habersiz, karanlık dünyanda emeğinle olan nimetleri tatmadan, kötü kaderine boyun eğip gidersin. Ve... »

EMEKÇİLER, TÜRKİYE SİZİNDİR!

AYBAR, demokrasi için emekçinin söz sahibi olmasını istedi

Diyarbakır Türkiye İşçi Partisi merkez ilçe kongresi geçtiğimiz hafta yapılmıştır. Diyarbakırlı emekçilerin ve bir grup aydının katıldığı kongrede TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ın gönderdiği mesaj okunmuş ve emekçiler, tek kurtuluş yolunun kendi partileri olan Türkiye İşçi Partisi'nin işbaşına gelmesiyle bulunabileceğini kabul etmişlerdir.

Aybarın mesajı şöyledir: «Emekçi kardeşim,

Bu yurttan ne varsa, bütün zenginliklerin, maddi manevi bütün değerlerin asıl yaratıcısı sensin. Tarlalarda, bağlarda, bahçelerde bütün bitkileri sen yetiştirirsin; mahsulü sen kaldırırsın, pazara sen götürürsün. Köyleri şehirlerle, şehirleri birbirine bağlayan yolları sen açarsın; şehirleri sen kurarsın, apartmanlar, hanlar, anıtlar senin emeğinle yükselir. Yeraltında, yerüstünde, maden kuyularında, fabrikalarda, tezgâh başlarında, gece gündüz hep sen çalışır, gözünün nuru elinin hüneriyle, her şeyi sen yaratırsın. Vergiyi sen ödersin, Yurdu sen korursun. (Devamı 4 de)

AP'liler, İSMET İNÖNÜ'YÜ «KIZIL SULTAN» ABDULHAMİDE BENZETTİ

BU YAZIYI, C. SAVCILIĞINA İTHAF EDİYORUZ

Adalet Partisi'nin organı «ADALET» gazetesinde, AP Milletvekili Özel Şahingiray'ın kardeşi Cehdi Şahingiray 28 Ağustos 1964 günü «Biz mi, İnönü mü gerici» başlıklı bir yazı yazmıştır. Bu yazıda İsmet İnönü'ye çok ağır bir dille saldırılmaktadır.

Yazının başında İnönü, «Kızıl Sultan» diye ün salan Abdülhamid'e bezetilmiştir. Yazının bu kısmını, İnönü'nün Lozan Kahramanlığını tenkit eden (Devamı 4 de)

Teksif'çiler kan kusuyor

İşçiler, haklarının patrona satıldığını söyledi

Sendika ağalığına özenen Ali Haydar Mutaf adındaki belirli bir kişiliği bulunmayan sözum ona sendikacının, Teksif Sendikası grevi sonunda yüzlerce işçinin menfaatıyla oynadığı artık iyice anlaşılmıştır.

Hafta içinde gazetenizi bir grup mensucat işçisi ziyaret etti. Yapılan toplu iş sözleşmesinin sonuçlarından ve Sendikamızın bir kaç idarecisinden acı acı dert yandılar. Bir işçi şöyle konuştu.

Genel-İş, başarılı bir sözleşme yaptı

Genel-İş Sendikası Gaziantep Şubesi, Bayındırlık Müdürlüğündeki işçiler adına başarılı bir toplu iş sözleşmesi imzalamıştır. Sözleşme, 31 Ağustos günü saat 11'de yapılan törenle kesinleşmiş ve işçiler şu hakları elde etmişlerdir:

- 1—Günlüklere 2'şer lira zam,
- 2— 325 kuruş yemek parası,
- 3—İki kat elbise.
- 4—Bir çift ayakkabı,
- 5—Ölüm için 500 lira,
- 6—Çocuk zammı marta kadar 5'er, marttan sonra 10'ar lira.

LOF
aramızda

GEÇMİŞ GÜN

CKMP Milletvekili Ahmet Tahtakılıç, yarı düşük yarı kalkık devirde Eskişehir'de parti propagandasına çıkmıştı. Orada Vali İbrahim Tevfik Kutlar ile çatışmış ve şöyle demişti:

—Siz, Valilik değil, ancak ocak başkanlığı yapabilirsiniz. Tahtakılıç, Kutlar'a değerinden fazlasını vermiş. Bize kalırsa Kutlar ocak başkanı da olamaz. Ya?

Olsa olsa, çavuş olur.

LÂFCİ

MUZAFFER ÖZDAĞ
Çirkin İhtilâli

14'lerin en küçüğü Muzaffer Özdağ, Adana'ya uğrayıp zenginlerle görüştüktan sonra haftanın başında Gaziantep'e geldi. Özdağ burada bazı varlıklı kişilerle, kuracakları partinin ve şu kartacakları gazetenin mallı yönünü görüştü. (Bu konudaki bir yazı ikinci sayfadadır.)

DOSDOĞRU

Kıbrıs Dâvası

GÜNER SAMLI

Türk emekçi halkını ölümlerle karşı karşıya getiren bir dava var ortada: KIBRIS... Kıbrıs dâvasını duyduğunda çıkmış ve çözümlemek gerekir. Eğitimmemiş halkın harb hevesine boyun eğmiş gözükürken Azınlık Hükümeti, bugün Kıbrıs için dünyayı ateş ve kana boğabilecek bir sakat politikanın çukurunda yuvarlanmaktadır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında Türk Dış Politikası Atatürk tarafından «yurtta barış, dünyada barış» ilkesine göre çizilmiştir. Bir de «Misak-ı Milli» vardır. Bu dış politikaya göre, Türkiye'nin sınırları dışında hiçbir dâvası yoktur ve olamaz. Ama Türkiye, bugünkü sınırlarını da bir milim da hi geriden çizdirmez. Bütün ülkelerle karşılıklı menfaata dayanan dostluklar kurar. Bütün blokların dışında tam bağımsız ve tarafsız bir cumhuriyet yönetimini şart görür. Atatürk'ün bağımsız Türkiye Cumhuriyeti için amaç olarak gösterdiği bu ilkeler kendisinden sonra çiğnenmiştir. Şim (Devamı 4 de)

* * * * *

Batılıların «Kızıl Çin» dedikleri Çin Halk Cumhuriyeti hakkında Türk okurları ya hiçbir şey bilmezler, yahut yalan-yanlış çok şey bilirler.

Çin Halk Cumhuriyetinde bugün komünist partisi iktidardadır. Amerikalı, İngiliz ve Fransız gazeteciler bu ülkeye sık sık gelip gider ve gördüklerini, iyi ve kötü yanlarıyla açık-çekik ya zarlar. Aşağıda okuyacağınız yazı, İstanbul'da yayımlanan ATATürk dergisinin 1 Ekim 1962 tarihli altıncı sayısından alınmıştır. TOPLUM'un, Çin Halk Cumhuriyetinin önderi Mao-Çe-Tung'un yazdığı bu yazıyı sütunlarına almasının başlıca amacı, okurların Çin hakkında bilgi edinmelerini sağlamaktır. Çünkü yönetimlerini, dinlerini, ahlâklarını, partilerini sevmek te sevmek te, her ülke hakkında bilgi edinmek zorundayız. Kalkınma çabası içinde kıvranan Türkiye'nin dünyada ne olup bittiğini temelden öğrenmesi şarttır. Kalkınmamız için bir çözüm yolu ancak böyle bulunabilir. Kısaca, Amerika'nın, İngiltere'nin, Fransa'nın, İtalya'nın, Federal Almanya'nın Rusya'nın, Mısır'ın, Küba'nın, Belçika'nın, Hollanda'nın, Bulgaristan'ın, Romanya'nın, Çekoslovakya'nın ve nihayet İsviçre'nin hangi yollardan meselelerini hallettiklerini bilmeliyiz ki Türkiye'ye en uygun kalkınma yöntemi bulunmuş olalım.

«Bir diktatörya kuruyorsunuz» diyorlar bize. Evet, sayın baylar, doğru söylüyorsunuz. Gerçekten bir diktatörya kuruyoruz. Çin halkının son on yıllar boyunca edindiği deneyler (yani tecrübeler) bir halk yönetimi diktatöryasının gerekli olduğunu gösteriyor. Bu ne demektir, bilir misiniz? Düşüncesini, inancını bildirme hakkı gericiilerin elinden alınmalı ve bu hak, bu oylama hakkı sadece halka verilmeli, demektir. «Halk» derken ne anlatmak istediğimizi de belirtelim: Toplumun bugünkü durumunda, Çin halkı deyince, aklımıza gelen sınıflar işçi sınıfı, köylü sınıfı, küçük esnaf ve yerli tüccardır. Bu sınıflar, emperyalizm uşakları-

ni boyunduruk altında tutmak için, işçi sınıfıyla komünist partisinin yönetimi altında elele vermiş, kendi devletlerini ve kendi hükümetlerini seçmişlerdir. Amaçları, emperyalizm uşaklarını, yani toprak ağalarıyla özel sermaye sahiplerini baskı altında tutmak, ezmek, ne sözleriyle, ne de eylemleriyle belli sınırlar dışına çıkmalarına engel olmaktır. Bu sınırları aştilar mı hemen cezalarını görürler. Demokrasi düzeni ancak halka uygulanır, söz, toplanma ve örgütlenme (yani teşkilatlanma) özgürlüğü (hürriyeti) ancak halka tanınır. Oy lama hakkı da yalnız halka verilmiştir, gericiilere değil. Halk demokrasisinin diktatöryası işte böyle iki cepheli bir diktatöryadır: Halka demokrasi, gericiilere baskı.

Neden böyle olması gerekiyor? Besbelli ki, böyle olmasa, devrimin yenilgiye uğraması, halkın mutsuzluğa düşmesi ve devletin çökmesi işten bile değildir.

«Peki, Devlet gücünü ortadan kaldırmak istiyen siz değil mi siziniz?» diyorlar bize, evet istiyoruz, ama hemen değil. Bugünkü durumda devlet gücünü ortadan kaldıramayız. Neden mi? Emperyalizm daha yaşıyor da ondan. Çin'de daha birçok gerici var da ondan, sınıflardan daha kurtulmadık da ondan. Bugünkü ana görevimiz herşeyden önce halk Devletlerini sağlamlaştırmaktır; halk Devleti derken halk ordusunu, halk polisini halk adaletini, ulusal savunmayı ve halk çıkarımın korunmasını anlatmak istiyoruz. Çin'in işçi sınıfıyla komünist partinin yönetimi altında duraklamadan kalkınması, bir tarım memleketiyken bir endüstri memleketi olması, yeni demokrasiden toplumculuğa ve komünizme geçmesi, sınıfları kaldırması ve dünya komünizminin gerçekleşmesi

in Devletin sağlanması gerekir.

Devlet ordusu, Devlet polisi, Devlet adleti, bir sınıfın öteki sınıfları ezmesine yarayan silâhlardır. Devlet, düşman sınıflara karşı kullanılan bir zorbalık aracıdır...

«Hoşgörülü değilsiniz» diyorlar bize. Doğru. Gericiilerin ve gerici sınıfların gerici eylemlerini hoşgören bir iktidardan yana değiliz. Biz, ancak halka karşı iyi davranırız, halktan saymadığımız gericiilerin ve gerici sınıfların gerici eylemlerine karşı değil. İktidara bir halk Devleti geçmedikçe halk demokratik yöntemleri (yani usul), yol, metotları) ulus çapında kullanamaz. Ken dini gereğince eğitmeyi ve eğitimini yenilemeyi beceremez. Halkın kendi ülkesindeki ve dışardaki gericiilerin baskısından kurtulması için (bugünkü Çin'de bu etki çok büyüktür, daha uzun zaman sürecektir ve kolay kolay giderilmeyecektir), eski toplumda edindiği saçma alışkanlıklardan ve ideolojilerden sıyrılması, gericiilerin gösterdikleri kötü yola sapsamayıp toplumu ve komünist toplumu kura-bileceğimiz yolda ilerlemesi ve gelişmesi için bu eğitim gereklidir...

Eserimizin dünya tarihinde bir yeri olacağına hepimiz inanıyoruz. İnsanlığın derinde birisi demek olan Çinlilerin, bizim iş başına gelmemize birlikte toplanmaya başladıkları herkesce kabul edilecek. Çinliler eskiden beri güçlü yürekli ve çalışkan bir ulus meydana getirmişlerdir. Düşmeleri yeni çağlara rastlar. Bu düşünüş, yabancı emperyalizmin ve gerici bir hükümetin baskısından ve sömürmesinden ileri gelmiştir.

MAO-ÇE-TUNG

YAŞASIN DEMOKRASI

TOPLUMUN İÇİNDEN

Sözüm ona ihtilâlcî...

Ben şu 14'ler denen ihtilâlcî eskilerine hem acıyordum, hem de gülüyordum. Neden mi, diyorsunuz? Anlatayım. Bu ihtilâlcî eskileri «kardeş kavgasına» son vereceğiz diye 27 Mayıs 1960'da askeri bir hareket yaptılar. Adına ilkin «ihtilâl» denildi. Ama bir baktık ki 27 Mayıs'a ihtilâl demek delilikle eşittir. Çünkü ihtilâl olan bir ülkede herşey, ama herşey kökten değişir. Toplumun altı üstüne gelir. Yani kısaca ihtilâl olan ülke hallaç pamuğu gibi atılır. Böyle mi olmuştur Türkiye'de? Hayır efendim. Eski haram eski tas örneği hiçbir şey değişmemiştir. Haa unutmuyalım, birşey değişmiştir. O da asker maaşları...

Evet, 14'lere hem acıyordum, hem de gülüyordum demiştim. Bu adamlar şimdi bir parti kurmak istiyorlarmış. Bu adamlardan üçü bir süre önce Adana'ya biri de Gaziantep'e geldi ve milyonlarca pazarlık ettiler. Milyonlardan para alıp gazete çıkaracaklar ve milyonlardan para alıp parti kuracaklar. Partilerinin adı da ya «Birlik ve Kalkınma» ya da «Birlik ve Huzur» olacak.

Hadi bakalım gülmeyin, acımayın... Efendiler siz 27 Mayıs'ta Türkiye'ye hakim oldunuz. Niye o zaman birlik ve huzur getirmediğiniz? Niye o zaman kalkınma hamlelerine (Devamı 4 de)

Hiç sıkılmazlar efendim

Gazetenizin üç haftadan beri devam eden «sosyalizm-komünizm» anketi ilgi görüyor ve bu ilgi gittikçe artıyor. Hafta için de, Diyarbakır'daki okurlarımızdan değerli insan Doktor Sadi Er'den bir mektup geldi. Doktor Sadi Er, avukat, doktor gibi kişilerin anket suallerine «bilmiyorum» şeklinde cevap vermelerini ayıplıyor.

Değerli insan Er'in mektubunu, ilgi duyulur diye aynen yayınıyoruz:

«Anketinize cevap verenlerden, mesleklerinin doktor olduklarını öğrendiğim iki kişi, anket sorularınıza (Mesleğime ait birşey olmadığı için birşey söyleyemeyeceğim. Bilmiyorum. İkisinden de anlamam...) gibi bir aydına ya kişiyacak cevaplar vermişler.

Hele bir avukat, «bu konu hakkında bilgim yok? Mes-

leğime ait birşey olsa belki cevaplandırırım» demekten hiç sıkıntı duymamış.

Şimdi ben de kendim için merak ediyorum: Bu sosyalizm ve komünizm adı verilen politik sistem veya görüşleri; bir doktor, bir aydın sıfatıyla bilmezse, bunlar hakkında iyi-kötü bir fikir yoksa; âmme hukuku, devlet nazariyeleri, hukuk felsefesi, sosyoloji okuyan bir avukatın bu konularda bilgi si ve fikri olması gerekirken «bu benim mesleğim dışındadır» derse, şu halde bu topluma, politik fikir öncülüğünü, siyasi terbiyeyi biz kimlerle kazandıracağız?

Tevekkeli değil, bu toplumun şeyh, ağa, hacı, hoca takımının elinde kalması boş sebeplerden olmaması, şimdiye kadar...

Üniversite öğretiminden geçenler bile yurttaşlık görevi ve sorumluluğunu bilinçle-

kavramazsa, yurt ve dünya sorunlarını (yani meselelerini) merak edip bir çözümle me yapmazlarsa, artık bunun ötesinde biz gazete okuyamayan bir kişinin yurt kalkınması konusunda nasıl sağduyu ile hareket etmesini bekleyebiliriz?

Doğrusu, aydın geçinen bu zümrenin fikir seviyesinden aynı meslek mensubu olarak utanç duyduğumu gazete teniz vasıtasıyla bildirmeği borç biliyorum.»

TOPLUM

Alınları, Gazetesi, El meğmin Savunucusu
Çarşamba günleri çıkar
GAZİANTEP

Sahibi: Güner SAMLI
Sorumlu md. M. Korukluoğlu
İdare yeri: Eski Gümrük Cad. 19. Baskı: Desen Matbaası
Posta Kutusu: 47

TABELÂ RESİM
ALTIN VARAK
PRİNÇ OYMA
OTO PLAKALARI
Şihcan Cad. No. 79
Telefon 2310 dan

Çok güzeeeeel

Meclis'ten çıkan kanunlara en başta Hükümetin uymadığı artık iyice anlaşmıştır. Bunun başlıca örneği ve ispatı, Başbakanlık Devlet Matbaasında bir ay-

dan beri devam eden grevdir. Başbakanlık Devlet Matbaası işçileri, işveren durumdaki Başbakan İsmet İnönü'nün vekilli müsteşar Haldun Derin'den ücretlerinin arttırılmasını, kanunun kendilerine tanıdığı sosyal hak-

ları istemişlerdir. İnönü adına hareket eden müsteşar Haldun Derin işçinin kutsal haklarının karşısına çıkmış «çok, vermeyeceğiz» demiştir.

SAHTE ADALET

Anayasamızda sosyal adalet ilkesi vardır. Bu ilkenin uygulanması görevi en başta Hükümete düşmektedir, ama maalesef Hükümet bugünkü kanunlarla tutumuyla sosyal adaletin karşısındadır. Bu konuda size yeni bir örnek da ha vereceğiz:

Ankara'da Toprak ve İskân İşleri Genel Müdürlüğü'nde çalışan işçiler greve zorlanmışlardır. Buna sebep Maliye Bakanı Ferit Melen'in şu sözleridir:

«Toplu sözleşmeler büt-

DIŞ POLİTİKA

Halk düşmanlığı

Dünyanın rahata kavuşmamasının başlıca nedeni, bizce Amerikan politikasının emekçi halklara karşı oluşudur. İkinci Dünya Harbinden bu yana tanıdığı olduğumuz olaylar şu gerçeği ortaya koymuştur:

Amerikan ve onu izliyen İngiliz dış politikası, keandı çıkarlarının korunabilmesi için gerektiğinde onbinlerce emekçiyi göz kırpmadan ölüme yollamaktan çekinmez. Kore buhranında, Laos buhranında, Vietnam buhranında, Filipinler, Yeni Gine, Borneo, Tunus, Cezaire, Fas, Küba buhranlarında hep Amerikan politikasının halka karşı olan eğilimi harb ateşini yakagelmıştır. Son iki örnek ise Afrikanın göbeğinde büyük bir ülke olan KONGO'daki iç harb ve KIBRIS davasıdır.

Amerika altın ve gümüş deposuna zenginleştirmek için KONGO'da kiralık kaatillerden bir hükümet kurdu muştur. Bu hükümetin sorumluları Kasavubu ile Çombe'dir. Bu adamlar KONGO'nun kurtuluş savaşını yöneten LUMUMBA adındaki yurtseveri alçakça öldürmüşler ve cesedini ortadan kaldırmışlardır. Kasavubu ve Çombe, KONGO emekçi halkına karşı bir iktisadi politikanın uygulayıcılarıdır. Kendilerinin rahat yaşamaları için Amerikan'ın desteğini arkalarına alıp sefil, aç, perişan, yoksul KONGO'luları göz kırpmadan kurşunlamaktadırlar. Bunun adına hürriyet savaşı, bağımsızlık savaşı denilmektedir. Oysa bu, Amerikan çıkarlarının korunması için tutulmuş kiralık kaatil Kasavubu ile Çombe'nin diktatörlüğüdür.

KIBRIS'a gelince, burada da Amerikan ve İngiliz politikasının emekçi halklara karşı politikasının iğrençliğini görmekteyiz. Amerikan ve İngiliz Hükümetleri Kıbrıs'ı kaybetmemek ve bu adanın NATO üssü olarak kalmasını sağlamak amacıyla Kıbrıs halkını birbiri ne kırdırmakta; öte yandan Yunanistan ile Türkiye yi (tahriki sonunda) karşı karşıya getirmektedir. Olayları akıl süzgecinde geçirirsek, Türkiye ile Yunanistan'ın kavgalarının boş olduklarını anlarız, Kıbrıs'ın sonunda bağımsız bir devlet olacaktır. Hattâ ister Yunanistan'a verilsin, ister Türkiye'ye (ki bize verilmesi imkânsızdır), Kıbrıs mutlaka bağımsız olacak ve orada halktan yana bir düzen kurulacaktır.

EGEMEN BAYBURT

TOPLUM'un anketi

Sosyalizm ve komünizm denince, ne anlıyorsunuz?

Sosyalizm ve komünizm, son dört yıldır gazete ve dergilerde tartışılmakta; bazı yazarlar sosyalizmin komünistlik olduğunu söylemektedirler.

Gerçekte ise, sosyalizm başka, komünistlik başkadır. Bu düşünceden yürüyerek gazeteniz, avukat, doktor, mimar, eczacı, öğretmen, gazeteci, matbaacı, sendikacı ve öğrencilere iki soru sordu:

- 1—Sosyalizm denince ne anlıyorsunuz?
- 2—Komünizm denince ne anlıyorsunuz?

3 ANKETİ YAPAN:

AHMET SOBACI

RAUF YILMAZER (doktor) — Komünizm deyince, gerek istihsal vasıtalarında, gerekse elde edilen ürünlerde tam bir eşitlik anlıyorum. Böyle sistemlerde hiçbir ferdin şahsi malı yoktur. Herşey müşterektir. Az çalışan da, çok çalışan da, müşterek kazanda aynı yiyeceği yer. Başta bulunan açık gözler halkı avutup kendi çıkarlarına bakarlar.

Sosyalizm ise bundan tamamiyle ayrı bir sistemdir. Sosyalizmde herkes kendi özel malının efendisidir. Ancak fakir ve yoksul tabakayı kalkındırmak için az kazanan az, çok kazanan çok olmak üzere herkes toplumun kalkınmasına yardımcı olmaya gayret eder. Böylece toplumda ne çok fakir, ne de çok zengin fertler bulunmamasına ve geçim dolayısıyla olan kıskançlığın ortadan kalkmasına çalışır. Sosyalizmin hüküm sürdüğü cemiyetlerde fertler yalnız kendilerini değil, diğer tabakaları da düşünmek zorunda kalırlar.

LÜTFÜ SÖYLEMEZ (doktor) — Sosyalizm denince, hudedü belirsiz komünizmin başlangıcı akla gelir. Komünistlerin gizlendiği bir baraktır sosyalizm.

Alacağını aldın, hadi bakalım git!

EMİN ELMACI (doktor) — Cevap için üç gün oyaladı. Sonra vazgeçtiğini bildirdi.

HAYRİ ÖZOVACI (doktor) — Birşey söyleyemiyecem. İkişi hakkında da birşey söyleyemiyecemim.

NAZIM ŞİLİ (Akbank Md.) — Efendim birşey söyleyemiyecemim. Biz sosyalizmi de, komünizmi de yüksek mektepte okuduk. Size ayrı birşey söyleyemiyecemim. Mazur görün.

MEHMET KUTLAR (doktor) — Sosyalizm bugünkü ileri memleketlerde tatbik edilen bir toplum düzenidir. Sosyalizm, kültür bakımından ileri memleketlerde tatbik edilirse, iyi sonuçlar verir.

AYKUT TÜZCU (Tarsus Amerikan Koleji öğrencisi) — Sorunuzu ünlü İngiliz sosyalisti Bertrand Russel'in sözleriyle cevaplandıracağım: «Sosyalizm, demokratik bir idare altında, toprağın ve seramyenin müşterek mülkiyete tabi olmasını ifade eder. Sosyalizm istihsalin kâr değil fakat ihtiyaç nazara alınarak tanzimini ve istihsal edilenlerin herkese eşitçe veya hiç değilse sadece kamu (halk) menfaatinin haklı gösterdiği eşitsizliklerle dağıtılmasını hedef tutar.»

Bugünkü durumumuz ancak sosyalizme gitmekle düzelebilir. Ve hattâ yalnız biz değil bütün dünyanın da aynı yol üzerinde yürümesi lâzımdır. Ya sosyalizm veya insanlığın, sonu gelmeyen savaşlarla mahvi...

Komünizmi meydana getirenler sosyalizmden faydalanmışlardır. Bunu, 1848 yılında Fransa'da yayımlanan «Komünist Manifestosu» belgesinden anlıyoruz. Ancak bugüne kadar hem sosyalizm, hem de komünizm inkişaf ederek birbirinden tamamen ayrılmışlardır. Meselâ sosyalizmde mülkiyet hakkı tamdır, yani mülkiyet kişisindedir. Oysa komünizmde kolektif mülkiyet vardır.

(DEVAM EDECEK)

FERİT MELEN
Çuvaliyan Bakan

çeye yük olmayacak şekilde yürütülmelidir.»

Evet ya, Maliye Bakanı Ferit Melen gardaşımız işçihaklarının resmî kurumlara yük olmayacak şekilde tanınması için ilgililerin dik katlerini çekmektedir. Anlıyacığımız, işçiler haklı olsada, hayvanca yaşamakta devam etseler de, eğer alacakları zam bütçeye yük oluyor sa; verilmemelidir. Peki ne yapılmalıdır? Ne yapılacak, işçibizzat devlet kurumların da sömürülecek. Hakları biz zat Devlet tarafından tanınmıyacak. Nasıl sosyal adalet anlayışı değil mi?

Olup bitenleri emeği ile yaşayanlar iyi takip etmeli, iyi ölçüp biçmelidirler. Şunu bilmeliler ki, Meclis'te ve Hükümette emeği ile yaşayanlar da bulunmazlarsa, bu soygunlar, bu haksızlıklar bu hırsızlıklar, bu densizlikler daha yıllarca sürüp gidecektir.

Uyan oğlum, uyan...

İMRENAL

Kasketleri ve okul şapkaları

Siparişler zamanında teslim edilir.

ŞİH MÜSLÜM BABACAN

Uzun Çarşı NİZİP

KUTEN

tabelâ atölyesi

BÜYÜK PASAJ'da

CENUP'TA en çok rakı içilir denilirse de, biraz durunuz!

Çünkü CENUP

ŞARAPLARI MEVCUTTUR

Gaziantep

Tif: 2614

BURÇ şarapları

Kıbrıs davası

di Türkiye Kıbrıs davasını bir «onur», bir «şeref» meselesi durumuna getirmekle Atatürk'ten tamamen kopmuş olmaktadır.

Kıbrıs gibi dünyadaki bütün buhranların çözümlenebilmesi için emekçi halkların çıkarları yönünden düşünmek ve öyle davranmak gerektir. Emekçi halkların çıkarları her ülkenin tam bağımsız ve tarafsız bir cumhuriyet yönetimi altına girmesini zorunlu kılmaktadır. Ancak bu şartlarla ülkeler devamlı huzura, mutluluğa, barışa, zenginliğe ulaşabilir. Kıbrıs davasının çözümü için Amerika'nın, İngiltere'nin Türkiye'nin ve Yunanistan'ın gösterdiği yollar, dünyayı atom harbinin eşliğine getirmekten başka bir işe yaramaz. Çünkü Kıbrıs için ortaya atılan çözüm yolları, Kıbrıs emekçi halkının aleyhinedir. Kıbrıs emekçi halkının aleyhine olmayan yol ise, BAĞIMSIZ KIBRIS CUMHURİYETİ'dir!

Evet, Bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti... Niçin ENOSİS, TAKSİM değil de, BAĞIMSIZ KIBRIS CUMHURİYETİ?

Buradan sonra tokmağı davulun tam ortasına vuruyoruz;

Amerika ve İngiliz Hükümetleri Kıbrıs'ın bir NATO üssü, bir atom deposu olarak kalmasını istemektedirler. He saplarıncı, Kıbrıs Yunanistan'a geçerse ve taksim olmazsa bu körpe cumhuriyet NATO üyeliğine lütfen kabul edilecek ve Doğu Akdeniz'de yeni bir sömürge merkezi yaratılacaktır. İngiliz ve Amerika'nın Orta Doğu'daki çıkarlarının şimdilik en iyi korunabileceği harb tahrik merkezi Kıbrıs adasıdır.

1956'da İngiltere'nin Mısır'a saldırısına Kıbrıs'taki askerî üslerden başlandı ve barışsever Mısır'lılar Kıbrıs'ta bulunan İngiliz uçakları tarafından bombalandı. 1957'de Ürdün'le Lübnan'ın işgâl edilmesi olayında Amerika'nın ve İngiltere'nin kuvvetleri Kıbrıs'taki üslerden harekete geçtiler. 1958'de Irak'taki ihtilâli durdurmak için Adana İncirlik Hava üssüne yığılan yabancı kuvvetlerin hareket üssü Kıbrıs oldu. İngiltere'nin İran ve Irak'taki petrol şirketleri ni en kolay ve en çabuk Kıbrıs'tan koruyacağı da ayrı bir gerçektir.

Başka gerçeğe de vardır... Amerikan ve İngiliz Hükümetleri Kıbrıs'ta geniş yatırımlara girişmişlerdir. Amerikan Forest Petrol Şirketi çeşitli imtiyazlarla Kıbrıs'ta petrol aramaktadır. «American Tobacco» şirketi Kıbrıs'taütün endüstrisine tamamen hâkim olmuştur. Ada'da maden çıkararak KME şirketinin net kazancı, 1962 yılında 66 milyon sterline (Türk parasıyla 20 milyara yakındır ve Türkiye bütçesinden fazladır) varmıştır.

İngiltere'nin Kıbrıs'ta 99 kilometre karelik bir alanda 33 askerî üssü vardır. Amerikalıların ve İngilizlerin birlikte kullandıkları üç dinleme istasyonu bulunmaktadır ve bu istasyonlar, gizli istihbarat için çalıştırılmaktadır.

İngiltere yakın zamanda bir çimento fabrikasıyla bir şeker fabrikası kurmuş ve işletme hakkını kendisi almıştır. Kıbrıs'ta elde edilen ulusal gelirin her yıl 10 milyar Türk liralık kısmı İngiliz hazinesine aktarmaktadır.

Kıbrıs halkı 1955 yılına kadar kavgasız, gürültüsüz yaşamıştır. Ama Süveyş Kanalı bölgesi İngiltere'nin elinden çıkınca harb tahrikçilerinin gözleri Kıbrıs adasına dikilmişler. Ve «bağımsızlık vereceğiz», «hürriyet tanıyacağız» maaşlarıyla Kıbrıs Türk ve Rum cemaatli birbirine düşürülecek düşmanlık tohumları sulanmıştır.

İşte Kıbrıs davasının bugün Kıbrıs emekçi halkının çıkarlarına nasıl ters bir yönde işlediğinin temel sebepleri bunlardır. Bunların dışında Kıbrıs'taki Türklerin lideri durumunda bulunanların emekçi halkın aleyhine çalıştıkları da göz önünde tutulmalıdır. Kıbrıs'lı zengin Türklerin çocukları İngiltere'de, Amerika'da, Fransa'da, ve hattâ Yunanistan'da okumaktadırlar. Bir Kıbrıs'lı Türk'ün çocuğunu tahsil için «anavatan» dedikleri Türkiye yerine Amerikaya İngiltere'ye ve hattâ Yunanistan'a yollaması ne derece yurt-severliktir? Siz karar veriniz!

Özetle diyeceğiz ki, Kıbrıs davasının en akılcı şekilde çözümlenmesi için Kıbrıs'ta bağımsız bir cumhuriyetin kurulması gerektir. 1955 yılına kadar Rum ve Türk cemaatleri nasıl kardeşçe yaşıyorlarsa, bağımsız Kıbrıs cumhuriyeti içinde de eskisi gibi yaşayacaklar... Dünya barışı, Kıbrıs emekçi halkı ve Türkiye ile Yunanistan'ın çıkarları bunu gerektirmektedir. Ve her iki komşu ülkenin sömürgeci tahriklerine kapılmaları barış için şarttır.

Ne ENOSİS, ne TAKSİM, ne NATO üyeliği... Çıkar yol tektir:

BAĞIMSIZ KIBRIS CUMHURİYETİ!

Amerikan düşmanlığı

Başlı de kümetlerinin yüzde yüz Amerikan politikasına bel bağlamaları ve Amerikan Hükümetinin evet efendim cisi rolünü benimsemelerinin de payı büyüktür.

Kıbrıs meselesinin kızıştığı günlerde Amerika'nın Türkiye'ye karşı davranışı, halka yayılan Amerikan düşmanlığına da ha da körüklemiştir. Üstelik bu körükleme işine Başbakan İsmet İnönü ile damadı Toker yardımcı olmuşlardır. Başbakan İnönü «Amerika'ya güvenmenin cezasını çekiyoruz. Gerekirse NATO'dan çekiliriz» anlamına gelen sözlerle düşmanlığı yaymıştır.

Pekiyi Adalet Bakanı Sedat Çumralı'nın yukarıya aldığımız sözleri, bu durumda, nasıl yorumlanmalıdır? Çünkü Amerikan düşmanlığını ilk başta İnönü ortaya atmış ve Amerika'nın sömürgeci dış politikasına karşı olanlar İnönü'den kuvvet alarak düşüncelerini açıklamışlardır. Dahası da var:

Adalet Bakanı, «Amerikan aleyhtarlığını solcular tahrik ediyorlar. Tedbir alacağız» dediği gün Başbakan İnönü yeni bir demec vererek sunları söylemiştir:

«Dost düşman bize karşı ele verdiler. Amerika'nın baskısından şikâyetçi yiz.»

Demekki Amerikan a-

leyhtarlığını solcular değil, bizzat Adalet Bakanının Başbakanı İnönü yaymak tadır. Öyleyse Adalet Bakanı solcular için tedbir almayı bir yana bırakıp önce İnönü'nün bu şekilde konuşmasını yasaklasın yürekliyse...

Heyr! Biz böyle kapı kulu zihniyetine karşıyız. Adalet Bakanı ne kadar tedbir alırsa alsın Türkiye yurtsever solcuların baskısı sonunda Amerika'nın peyki durumundan çıkarılacaktır. Ama Rusya'nın da peyki olmayacaktır. Bağımsız kalacaktır.

Anlaşıldı mı bay Bakan?

Teksif işçileri

Başlı de

«Toplu sözleşmeden önce derumumuz daha iyiydi.Çünkü şimdi bir işçi işyerine beş dakika geç gelirse 100 kuruş; on dakika geç gelirse 250 kuruş, yarım saat geç geldiğinde de tam üç günlük patron tarafından kesilmektedir. Bunun karşılığında Sendikamızın imza ettiği sözleşmenin bize kazandırdığı menfaat çam sakızı çoban armağanı kabilindedir.»

PARA MESELESİ

Dokumacılar İplik Kooperatifi şif tamirci ustalarından Ali Sayılır işçileri söyledi:
«Sendika grev süresince bir kısım işçinin parasını eksik öde miştir. Bunun yanında Sendika Başkanı ile sendikamızın önde gelen kişileri maaşlarını tam olarak almışlar, hiçbir fedakârlık etmemişlerdir. Bu hususu Ali Haydar Mutaf'a şikâyet ettim. Bana dedi ki: (Başını hangi taşla vurursan var. Nereye gidersen git, şikâyet et. Bu iş böyledir!)»

Ayrıca Sendikamız diğer idarecilerinden durumu öğrenmek istedik. Maaşlarını tam aldıklarını önce sakladılar. Ama sonra ısrar edince, evet cevabını verdiler.»

Sözüm ona ihtilâlciler

Başlı de girişmediniz? O zaman aklınız neredeydi? Ha neredeydi aklınız...

Ne iş yahu? Ellerinde kuvvet kudret varken «İsmet Paşa bizden iyi bilir» diye her işte ondan medet beklediler. Böylece ortalığı kel Ali'nin başına döndürdüler. Şimdi de «Birlik ve Huzur», «Birlik ve Kalkınma» partisi gibi bi boş laflarla emekçi halkı şaşırtıp, Türkiye'nin kurtuluşunu engelliyeciler.

AP'liler İsmet İnönü'yü

Başlı de TOPLUM'cuları rejim aleyhine olduğu suçlandıran Gazian tep Savcılığına ithaf etmek amacıyla aynen ahyo ruz:

«İnönü, tıpkı Abdülhamid gibi, milletinden çekinmiş, milletin tekamül etmesinden, daha iyi hayat şartlarına doğru gitmesinden âdeta endişe etmiş, her fırsatta fikir hürriyetine, matbuata, cemiyet ve topluluklara mâni olmuş, serbest yazma, serbest söyleme haklarını tahdit etmiş

tir. Millet idaresine hakim olduğu müddetçe elindeki kudret ve kuvveti kendisine karşı uzak veya yakın herhangi bir muhalefet hareketine pervasızca kullanmıştır. Bunun aksini İnönü'nün hayatı müddetince görmek mümkün olmamıştır.»

«Bugün de jurnaleolar, damadı şehriyariler, mahdam beyler, Yedi-Sekiz Hasan Paşalar, Fahim Paşalar vesairleri başka namlar altında etrafımızda görmekteyiz.»

Emekçiler,

Türkiye sizindir

Başlı de rursun. Bilim adamlarının bulgularına, eylemine sen yöneleşsin, sanatçıları sen esinle sin. ÖLÜMSÜZLÜĞÜN SIRRI SENDEDİR. Ve sen bu yaratıcı gücünden habersiz, karanlık dünyanda emeğinle yarattığın nimetleri tatmadan, kuşaktan kuşağa değişmeyen kötü kaderine boyun eğip gidersin. Ve sen bir değil, beş on değil, milyonlarcasın; sen TÜRKİYESİN...

İşçi partili kardeşim, Şimdi de sana sesleniyorum. Birinci vazifen yük altında ezilmiş, kadere boyun eğmiş emekçi kardeşini uyar mak, uyandırmak, kötü kaderin değişebileceğini ona anlatmaktır. Anayasada yazılı, fakat uygulanmayan TEMEL HAKLARINI, ona birer birer sen belleteceksin; haklarına sahip çıkması için, ona sen yol göstereceksin. Yaratıcı varlığının bilincine kavuşmasında, ona sen yardımcı olacaksın. Onun gözündeki bağı sen alacaksın. İşçisi, yoksul köylüsü' zanaatkarı, küçük esnafı, memuru, ücretlisi, dulü, yetimiyle emekçi kardeşlerimizin tümü arasından sen köprü kuracaksın; onları örgütleyerek demokrasiyi kökleştirecek, sosyal adaleti gerçekleştirecek olan EMEK TEN YANA bir politik gücün, serpilip gelişmesini sen sağlayacaksınız.

Türkiye İşçi Partisi demokrasinin, emekten yana plânlı kalkınmanın, sosyal adaletin, kısacası medeniyetin öncüsü ve teminatıdır. Toprak ağaları, yabancıya aracılık eden büyük sermaye sahipleri karşısında, emekçi halkın haklarını, menfaatlerini savunan, halktan insanle nen ve halkın yönettiği bir politik parti var olmadıkça demokrasi de, sosyal adalet de, plânlı kalkınma da, aldatıcı boş birer söz olmaktan ileri geçemez. Demokrasi halkın, halk için, halk tarafından yönetilmesi demektir. Şu halde demokrasinin varlığı için halkın gözünü açıp oyunu başkalarına değil, kendisine ve rerek, devlet arabasının dizginlerini ele geçirmesi şarttır. Bağımsızlığımız, milletçe kalkınıp ilerlememiz; KULAK OLMADAN herbirimizin insanca yaşayamamız; işimizden, hakkımızdan emin, yarına korkusuz bakmamız; çocuklarımızı iyi yetiştirip büyütmemiz; hep buna, EMEKÇİ HALKIMIZIN YURT İŞLERİNDE SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASINA, BİR NUREMARALI YURTTAŞLIĞA YÜKSELMESİNE BAĞLIDIR.»